

- vsekakor zniža globo, ki je bila družbi Feralpi naložena v Odločbi, ker je Splošno sodišče zadevo T-70/10 obravnavalo predolgo;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka v zadevi T-70/10.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Feralpi navaja šest pritožbenih razlogov, da bi dokazala, da:

- je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da pri sprejetju Odločbe ni bilo kršeno načelo kolegialnosti;
- je Splošno sodišče kršilo člen 10 Uredbe št. 773/2004 ⁽¹⁾ in člen 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP) s tem, da je štelo, da bi Odločba lahko bila sprejeta, brez da se pritožnici pošlje obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah in ne da bi ji bilo zajamčeno izvajanje pravice do obrambe;
- je Splošno sodišče kršilo člen 6 EKČP in člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah s tem, da je štelo, da rok, ki je pretekel od izdaje sodbe z dne 25. oktobra 2007 v zadevi T-77/03 do sprejetja Odločbe ni bil čezmerno dolg;
- je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 65 ESPJ in, v obravnavanem primeru, pojma sporazum in usklajeno ravnanje v smislu zgoraj navedene določbe ter upoštevana načela na področju dokaznega bremena, ker je za ugotovljena štelo enotni in trajajoči kartel na italijanskem trgu jekla za armiranje betona v obdobju od leta 1989 do leta 1992 in od leta 1993 do leta 1995 in sodelovanje družbe Feralpi v tem kartelu. V zvezi s tem Splošno sodišče ni upoštevalo posebnosti iz pravnega okvira ESPJ, ki se uporablja za sektor jekla za armiranje betona. Splošno sodišče je poleg tega očitno izkrivilo bistvo in obseg glavnih predloženih dokazov. S tega vidika je obrazložitev pomanjkljiva in nelogična;
- je Splošno sodišče kršilo načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti s tem, da ni izvajalo svoje neomejene pristojnosti, da bi popravilo napako, ki jo je storila Komisija pri oceni natančnega pomena prispevka družbe Feralpi in drugih podjetij, ki so sodelovala v kartelu, za določitev osnovnega zneska globe;
- je Splošno sodišče kršilo določbe člena 47 Listine, ker njena zadeva ni bila obravnavana v razumnem roku.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81).

Pritožba, ki sta jo Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA vložili 20. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 9. decembra 2014 v zadevi T-92/10, Ferriera Valsabbia in Valsabbia Investimenti/Komisija

(Zadeva C-86/15 P)

(2015/C 146/28)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnici: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (zastopniki: D.M. Fosselard, odvetnik, D. Slater, Solicitor, A. Duron, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča iz spodaj navedenih razlogov;
- z dokončno odločitvijo v skladu s členom 61 Statuta Sodišča odločbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na pritožnici;
- podredno, če Sodišče meni, da ni razloga za razglasitev ničnosti odločbe v celoti, zniža globo, ki je bila naložena pritožnicam, iz zgoraj navedenih razlogov;
- če Sodišče ne bo dokončno odločilo o zadevi, pridrži odločitev o stroških in zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno presojo v skladu s sodbo Sodišča;
- nazadnje, v skladu s členom 69 Poslovnika, Komisiji naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici v utemeljitev svoje pritožbe navajata te pritožbene razloge:

Pritožnici v okviru **prvega pritožbenega razloga** zatrjujeta, da je Splošno sodišče kršilo člen 10 Uredbe št. 773/2004 ⁽¹⁾. Natančneje, Splošno sodišče je štelo, da je Komisija lahko upravičeno vnovič sprejela izpodbijano odločbo v okviru postopka na prvi stopnji (Odločba), ne da bi bilo treba predhodno poslati novo obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah.

Pritožnici v okviru **drugega pritožbenega razloga** zatrjujeta, da je Splošno sodišče kršilo člen 14 Uredbe št. 773/2004. Kršitev se konkretno kaže v tem, da je Splošno sodišče štelo, da je Komisija lahko vnovič sprejela Odločbo na podlagi določb Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾, ne da bi predstavniki držav članic imeli možnost, da se neposredno seznanijo s stališči podjetij.

Pritožnici v okviru **tretjega pritožbenega razloga** zatrjujeta, da je Splošno sodišče kršilo načelo kolegialnosti. Splošno sodišče je štelo, da je Komisija lahko upravičeno sprejela Odločbo po postopku, na podlagi katerega kolegij celotnega besedila Odločbe ni sprejel sočasno, temveč je dva dela Odločbe sprejel v različnih trenutkih ob predpostavki, da lahko ta dva dela skupaj tvorita celovito Odločbo.

Pritožnici v okviru **četrtega pritožbenega razloga** navajata, da je bil kršen člen 47 Listine o temeljnih pravicah v povezavi s členom 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah. Ta kršitev se konkretno kaže v kršitvi pravice pritožnic, da se o njihovi zadevi odloči v razumnem roku, ki jo je storilo Splošno sodišče. Natančneje, od konca pisnega postopka do sklepa Splošnega sodišča o začetku ustnega postopka so minila približno tri leta. S podobno zamudo je bila kršena pravica, določena v členu 47 Listine, do učinkovitega pravnega sredstva in do možnosti predložitve stališč na obravnavi v razumnem roku. Kršitev člena 47 je v obravnavanem primeru očitno še posebej huda, saj sta morali pritožnici čakati več kot 14 let, da sodišče (Splošno sodišče) meritorno odloči o zadevi, ker je bila prva odločba Komisije iz procesnih razlogov za nično razglašena po postopku, ki je trajal približno 7 let.

Pritožnici v okviru **petega pritožbenega razloga** navajata, da je bil kršen člen 65 Pogodbe ESPJ. Natančneje, pritožnici menita, da Splošno sodišče ni upoštevalo posebnega ozadja Pogodbe ESPJ ter obveznosti objave in prepovedi diskriminacije, ki so podjetjem naložene v okviru Pogodbe, s čimer je napačno uporabilo sodno prakso Sodišča glede kartelov. Pritožnici trdita, da je večkratna objava cenikov, ki niso bili usklajeni s ceno, predlagano v okviru kartela, povzročila prekinitvev kartela, katerega cilj je bil po navedbah Splošnega sodišča določitev minimalnih cen. Splošno sodišče pa je menilo, da je potrebno še večje javno distanciranje.

Pritožnici v okviru **šestega pritožbenega razloga** navajata, da je Splošno sodišče kršilo člen 47 Listine o temeljnih pravicah v povezavi s členom 6 Konvencije o človekovih pravicah s tem, da je štelo, da trajanje upravnega postopka (pred Evropsko komisijo) ni bilo čezmerno v smislu zgoraj navedenih določb. V obravnavanem primeru je upravni postopek trajal skupaj skoraj 54 mesecev, vključno s prvotnim postopkom in postopkom ponovnega sprejete. Poleg tega je obdobje več kot dveh let, ki ga je Komisija potrebovala za ponovno sprejetje Odločbe, očitno predolgo. Obrazložitev Splošnega sodišča za utemeljitev trajanja postopka ponovnega sprejetja je očitno pomanjkljiva in protislovna, prav tako pa je v očitnem nasprotju s preteklo sodno prakso Splošnega sodišča.

Pritožnici v okviru **sedmega pritožbenega razloga** navajata, da sta bila kršena člen 23 Uredbe št. 1/2003 in načelo enakega obravnavanja. Natančneje, Komisija je v obravnavanem primeru podjetja razdelila v skupine, da bi določila osnovno sankcijo, ki naj se uporabi za vsako podjetje, pri čemer je po navedbah v Odločbi skušala ohraniti sorazmerje med povprečnim tržnim deležem vsake skupine in osnovno globo, naloženo posameznim podjetjem, ki pripadajo vsaki skupini. Čeprav je Splošno sodišče nato priznalo, da je Komisija podcenjevala povprečen tržni delež ene od teh skupin – zaradi česar sorazmernost, za katero si je prizadevala Komisija, ni bila ohranjena – ni štelo, da mora ponovno vzpostaviti to sorazmernost.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Pritožba, ki jo je Alfa Acciai SpA vložila 20. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 9. decembra 2014 v zadevi T-85/10, Alfa Acciai/Komisija

(Zadeva C-87/15 P)

(2015/C 146/29)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Alfa Acciai SpA (zastopniki: D.M. Fosselard, odvetnik, D. Slater, Solicitor, A. Duron, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča iz spodaj navedenih razlogov;
- z dokončno odločitvijo v skladu s členom 61 Statuta Sodišča odločbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na pritožnico;
- podredno, če Sodišče meni, da ni razloga za razglasitev ničnosti odločbe v celoti, zniža globo, ki je bila naložena pritožnici, iz zgoraj navedenih razlogov;
- če Sodišče ne bo dokončno odločilo o zadevi, pridrži odločitev o stroških in zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno presojo v skladu s sodbo Sodišča;